

Sygn. akt I C 1679/17 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Sławicki

Protokolant: Małgorzata Krośnicka

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2018 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko D. C.

o zapłatę

oddala powództwo.

I C 1679/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od Pozwanego D. C. kwoty 726,00 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania (pozew – k. 1-5).

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie nakazem zapłaty z dnia 28 czerwca 2017 r. nakazał Pozwanemu D. C. zapłacić Powodowi kwotę 726,00 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wnieść w tym terminie sprzeciw (nakaz zapłaty – k. 6).

Pozwany D. C. sprzeciwem od nakazu zapłaty zaskarżył nakaz zapłaty z dnia 28 czerwca 2017 r. i wniósł o oddalenie powództwa w całości (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 64).

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2017 r. przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie (postanowienie – k. 26).

Powód pismem z dnia 3 października 2017 r. cofnął pozew w zakresie kwoty 238,50 zł, zaś w pozostałym zakresie wniósł o uwzględnienie powództwa (pismo – k. 31-33).

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie postanowieniem z dnia 26 stycznia 2018 roku umorzył postępowanie w sprawie w części dotyczącej kwoty 238,50 zł (postanowienie – k. 81).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. C. w dniu 4 listopada 2016 r. podróżował koleją bez ważnego biletu uprawniającego go do przejazdu. Osoba uprawniona do kontroli biletów wystawiła wezwanie do zapłaty na kwotę 726,00 zł, na którą składała się kwota 76,00 zł tytułem opłaty za przejazd oraz kwota 650,00 zł tytułem opłaty dodatkowej związanej z przejazdem bez ważnego biletu. Wezwanie do zapłaty zostało doręczone D. C. w dniu 4 listopada 2016 roku. Na wezwaniu została zamieszczona informacja, zgodnie z którą w przypadku uregulowania należności w ciągu 14 dni od daty przejazdu (nie wliczając dnia

wystawienia wezwania) opłata dodatkowa ulega obniżeniu i wraz z opłatą taryfową za przejazd należność do zapłaty wynosi 238,50 zł (okoliczności bezsporne).

D. C. w dniu 18 listopada 2016 r. wpłacił kwotę 238,50 zł na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. (potwierdzenie – k. 65, k. 66, k. 67, dowód z przesłuchania D. C. w charakterze strony postępowania – k. 80-80v).

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o potwierdzenia zlecenia przelewu oraz dowód z przesłuchania D. C. w charakterze strony postępowania. Wskazać należy, że dowody te wzajemnie się uzupełniają. Nadto przedstawione dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione osoby, w sposób przewidziany prawem, zaś ich autentyczność ani wiarygodność nie były kwestionowane przez strony postępowania, również Sąd nie znalazł ku temu podstaw. Z kolei zeznania D. C. były konsekwentne i spójne. W pozostałym zakresie okoliczności nie były sporne między stronami postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 33a ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 1983) w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty.

Przenosząc to na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że wezwanie do zapłaty zostało wystawione prawidłowo, przez uprawnioną osobę. Tym samym, uznać należy, że Pozwany był zobowiązany do uiszczenia kwoty 726,00 zł tytułem opłaty za przejazd oraz opłaty dodatkowej naliczonej w związku z brakiem posiadania biletu uprawniającego do przejazdu.

Mimo tego, powództwo okazało się niezasadne i jako takie zostało oddalone.

Zauważyć bowiem należy, że zgodnie z § 23 ust. 10 i 11 Regulaminu przewozu osób, rzeczy i zwierząt przez Spółkę (...) wskazaną w wezwaniu kwotę do zapłaty należy uiścić w terminie 21 dni od dnia wystawienia wezwania (nie wliczając tego dnia) za pośrednictwem banku lub poczty, na rachunek wskazany w załączonym przekazie lub w (...) (...) W przypadku uregulowania należności (...) najpóźniej w ciągu 14 dni od daty przejazdu (nie wliczając dnia wystawienia wezwania), opłata dodatkowa (...) ulega obniżeniu o 75%. Zgodnie z informacją zamieszczoną na wezwaniu do zapłaty w przypadku uregulowania należności w ciągu 14 dni od daty przejazdu (nie wliczając dnia wystawienia wezwania), opłata dodatkowa ulega obniżeniu i wraz z opłatą taryfową za przejazd należność do zapłaty wynosi 238,50 zł.

Przenosząc to na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że D. C. w dniu 18 listopada 2016 r. zlecił dokonanie przelewu kwoty 238,50 zł na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.. Biorąc pod uwagę, że termin na uiszczenie opłaty w obniżonej wysokości wynosił 14 dni (nie wliczając dnia wystawienia wezwania do zapłaty), termin ten upływał w dniu 18 listopada 2016 r. W związku z tym uznać należy, że D. C. uiścił należność w wyznaczonym terminie, a w konsekwencji mógł skorzystać z „dobrodziejstwa” obniżonej opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu.

Powództwo nie mogło zostać uwzględnione, zaś argumenty podnoszone przez Powoda nie zostały przez Sąd uznane za uzasadnione. Przede wszystkim, nie sposób zgodzić się z twierdzeniem dotyczącym tego, że D. C. uiścił należność w obniżonej wysokości z przekroczeniem 14-dniowego terminu. Co prawda, zgodnie z § 23 ust. 10 Regulaminu dniem wpłaty jest dzień wpływu środków na ww. rachunek lub dzień uiszczenia wpłaty w (...), jednak okoliczność daty wpływu środków pieniężnych na rachunek Powoda nie została przez niego wykazana. Zauważyć należy, że Pozwany zlecił dokonanie przelewu w dniu 18 listopada 2016 r. a zatem w terminie, w którym wpłata w obniżonej wysokości mogła zostać dokonana. Powód jako strona wywodząca skutki prawne z okoliczności dotyczącej późniejszej daty wpływu środków na rachunek (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. powinien wykazać tę okoliczność. To na nim spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.). W ocenie Sądu, okoliczność, na którą powołuje się Powód dotycząca wpływu środków na rachunek (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. w dniu 22 listopada 2016 r. nie została wykazana, a w konsekwencji przyjęć należało, że Pozwany uiścił kwotę 238,50 zł w terminie uprawniającym go do skorzystania z możliwości uiszczenia obniżonej opłaty dodatkowej.

Ponadto, w ocenie Sądu, postanowienie umowne ustalające moment spełnienia świadczenia na dzień zapłaty nie jest jednoznaczne, a zatem powinno być tłumaczone na korzyść konsumenta (art. 385 § 2 k.c.). Zauważyć bowiem należy, że w § 23 ust. 10 Regulaminu wskazano, iż kwota do zapłaty powinna być uiszczona w terminie 21 dni od dnia wystawienia wezwania. Z kolei w § 11 powołanego postanowienia Regulaminu wskazano, że w przypadku uregulowania należności najpóźniej w terminie 14 dni od daty przejazdu opłata dodatkowa ulega obniżeniu o 75%. Tym samym, dwie jednostki redakcyjne określają różne daty spełnienia świadczenia. Zapis dotyczący momentu uznania świadczenia za spełnione, zgodnie z którym dniem wpłaty jest dzień wpływu środków na wskazany rachunek lub dzień uiszczenia wpłaty w (...) znajduje się zaś jedynie w ust. 10, brak zaś analogicznego zapisu w ust. 11. Prowadzi to zatem do wątpliwości czy moment spełnienia świadczenia określony w powołanym postanowieniu dotyczy jedynie 21-dniowego terminu na spełnienie świadczenia, czy też 14-dniowego terminu spełnienia świadczenia w obniżonej wysokości. Skoro zapis ten znajduje się jedynie w ust. 10 brak podstaw, aby stosować go do terminu określonego w ust. 11. W konsekwencji, zdaniem Sądu, nie jest uzasadnione obciążenie konsumenta negatywnymi konsekwencjami tego uregulowania. Inaczej mówiąc wpływ środków uiszczonych na rachunek (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. po upływie 21 dni od dnia wystawienia wezwania skutkuje naliczaniem odsetek ustawowych za opóźnienie. Nie oznacza to jednak możliwości uznania, że wpływ środków na rachunek Powoda po upływie 14 dni od dnia wystawienia wezwania skutkuje uznaniem, iż konsument nie może skorzystać z możliwości uiszczenia obniżonej opłaty dodatkowej, pod warunkiem, że zlecenie dokonania przelewu nastąpiło we wskazanym terminie. Biorąc pod uwagę cel regulacji jakim jest zmotywowanie pasażera do jak najszybszego uregulowania należności wynikającej z przejazdu koleją bez ważnego biletu, uznać należy, że został on osiągnięty. Pozwany uiszczył należność w przewidzianym terminie, zaś wyciąganie negatywnych konsekwencji za okoliczności od niego niezależne, takie jak termin przekazania środków pieniężnych na rachunek Powoda, nie jest uzasadnione i naruszałoby uzasadnione interesy konsumenta. W konsekwencji, w ocenie Sądu, Pozwany spełnił świadczenie we właściwym terminie i w prawidłowej wysokości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo.